

Justitia
derogat legi

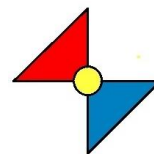
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
Human Rights Cases

BON202100587

PLEITNOTA

inzake

Juan Jose DIAZ GARCIA e.a., verzoekers, gem. mr. M. Bijkerk

versus

Het Openbaar Lichaam Bonaire (hierna: 'OLB'), gedaagde, gem. mr. T.L.H. Peeters

Verzoekers doen zeggen:

Vooraf

1. *Ten eerste.* Ook dhr. Juan Jose DIAZ GARCIA, voorzitter van de vereniging ASOTEKO heeft laten weten dat ook hij zich *niet* terugtrekt uit deze zaak. Ook hij neemt het risico. Het argument is duidelijk. Hij heeft al zo lang gewacht op een woningbouw-perceel en hij kent de werkelijkheid. Er is geen transparant en eenduidig gronduitgiftebeleid. De willekeur is algemeen bekend.

Ten tweede. Dhr. Peeters heeft het Gerecht in de e-mail-wisseling over ons verzoek om aanhouding van pleidooi, geïnformeerd dat hij o.a. vanwege de 'onheuse aantijgingen' die door mij tegen hem persoonlijk zouden zijn uitgesproken, een klacht heeft ingediend bij de Raad van Toezicht. Dat heeft hij inderdaad gedaan en dat is zijn goed recht. Die 'onheuse aantijgingen' zijn echter sterk overdreven.

Dhr. Peeters weet niet hoe de tekst van de concept-schikking tot stand is gekomen. Wij zien de behandeling van zijn klacht dan ook met goed vertrouwen tegemoet. Maar dit heeft verder met de inhoud van deze zaak niets te maken. Er was ook geen goede reden voor dhr. Peeters om het Gerecht op de hoogte te stellen van zijn klacht bij de RvT. De reden waarom hij dat wel gedaan heeft laat zich raden.

De Urgenda-zaak in vergelijking met de onderhavige zaak

2. Deze zaak vertoont veel overeenkomsten met de Urgenda-zaak. Urgenda had reductie-bevelen gevorderd tegen de Staat. De Staat meende dat dat niet mogelijk was, omdat het een politieke kwestie is waarin de Staat een discretionaire bevoegdheid heeft om te bepalen wanneer en hoeveel reductie op welk tijdstip haalbaar is. Ook in de onderhavige zaak zien wij dat er bevelen tegen het OLB worden gevorderd en dat het OLB stelt dat erfpachtuitgifte een politieke kwestie is, waarin het Gerecht haar discretionaire bevoegdheid niet mag doorkruisen. In beide zaken is dus de vraag hoe ver het Gerecht mag gaan in de toepassing van het Recht versus de grenzen die door de trias-politica aan het Gerecht wordt opgelegd.

*Justitia
derogat legi*

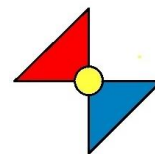
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

*Golden Meand Society
Foundation supporting
Human Rights Cases*

In de Urgenda-zaak geeft het Gerecht zelf het antwoord, kort gezegd: het Gerecht moet het recht toepassen. Zolang het Gerecht zich daartoe beperkt, speelt het de rol die het conform de wet en de trias politica toekomt.

Dit is precies wat wij het Gerecht in deze zaak vragen, t.w. het recht toe te passen, waarbij art. 3:14 BW BES een belangrijke rol speelt. Over dit wetsartikel nog hierna.

3. In de Urgenda-zaak stelde het Gerecht vast dat o.g.v. art. 21 Grondwet de Staat een zorgplicht heeft voor de bescherming en verbetering van het leefmilieu. Als de Staat die zorgplicht niet nakomt, is dat onrechtmatig en kunnen dus reductiebevelen worden gegeven. De Staat was het overigens ook eens dat reductie nodig was en de voorgenomen reductie niet was gehaald.

In de onderhavige zaak geldt dat o.g.v. art. 20 Grondwet in samenhang met art. 11 IVESC-verdrag de Staat een zorgplicht heeft voor de bestaanszekerheid van de bevolking, waaronder ook wordt begrepen adequate huisvesting. Vanwege grote druk op de huizenmarkt, is op Bonaire de situatie ontstaan dat minderdraagkrachtige mensen niet meer een eigen huis kunnen kopen. Minister de Jonge van Volkshuisvesting zegt hierover het volgende: 'Dat je geen mogelijkheid hebt op een huis als je die grote zak geld niet hebt, is geen fictieve situatie, maar de pijnlijke waarheid van dit moment' (prod. P-1). De Minister kondigt dan ook maatregelen aan. Hij is het dus in beginsel eens dat momenteel niet adequaat wordt voldaan aan de zorgplicht.

De onderhavige zaak heeft precies hetzelfde doel als de Minister voor ogen heeft, t.w. het daarheen te leiden dat aan de zorgplicht wordt voldaan middels een bevel c.q. maatregel die minderdraagkrachtige mensen in staat zal stellen zelf een eigen huisje te bouwen, zodat zij niet meer die vreselijk hoge huren hoeven te betalen. Want niet alleen zijn de koopprijzen van woningen onbetaalbaar geworden, ook de huurprijzen zijn onbetaalbaar. Situaties, waarin gezinnen met een inkomen van zeg, \$ 1,500.- p.m. een huurprijs moeten betalen van \$ 800.- tot \$ 1,000.- p.m. zijn niet fictief, maar pijnlijke waarheid. En evenals in de Urgenda-zaak erkent ook het OLB dat deze situatie bestaat en is het eens dat erfpacht-uitgifte aan zelfbouwers een belangrijke maatregel is om deze bestaansonzekere situatie aan te pakken. Wij zien dit in de Kadernota en ook in de concept-schikking (prod. P-2). Zelfbouw sluit ook aan bij de gewoonte niet alleen op Bonaire maar in de hele Cariben, waar vele mensen hun eigen huis bouwen op door de overheid ter beschikking gestelde gronden. En ook in de onderhavige zaak geldt dat als de Staat haar zorgplicht niet nakomt, dan is dat onrechtmatig en kan het Gerecht het OLB dus bevelen geven.

4. In de Urgenda-zaak heeft de Staat betoogd dat het Gerecht aan art. 21 Grondwet en Verdragen geen bevoegdheid kan ontlenen om de Staat te bevelen hoe zij aan die zorgplicht moet voldoen, want dat is voorbehouden aan de wetgever en bestuur. Het Gerecht passeert dit betoog echter, omdat via 'reflexwerking' niet-rechtstreeks werkend internationaal recht toch meeweegt in nationale verhoudingen.

*Justitia
derogat legi*

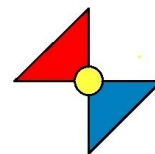
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

*Golden Meand Society
Foundation supporting
Human Rights Cases*

Het Gerecht merkt voorts op dat de Staat haar zorgplicht en bevoegdheden moet uitvoeren met inachtneming van publiekrechtelijke beginselen van geschreven en ongeschreven recht (art. 3:14 BWBES), zoals het billijkheidsbeginsel, het voorzorgsbeginsel, het beschermingsbeginsel en andere. Nu de Staat in strijd had gehandeld met verschillende van deze beginselen, achtte het Gerecht zich bevoegd de Staat te bevelen om onmiddellijk de milieugiftige uitstoot te reduceren.

Ook in de onderhavige zaak zijn er publiekrechtelijke rechtsbeginselen die het OLB in acht moet nemen. In ieder geval het billijkheidsbeginsel. Het is natuurlijk niet billijk om honderden aanvragers gewoon 10 jaar of langer aan het lijntje te houden, zonder hen gemotiveerd te berichten dat hun aanvraag niet in behandeling kan worden genomen of hun aanvraag gemotiveerd af te wijzen. Het in ontvangst nemen van de aanvraag met leges, alsmede de plaatsing op de Wachtlijst, wekt het vertrouwen op dat de aanvraag op zijn minst zal worden behandeld. Het is apert onzorgvuldig als het OLB dan 10 jaar niks van zich laat horen. Hier worden dus het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden. Nu het OLB dus verschillende beginselen schendt, brengt de zorgplicht met zich mee dat de gevorderde bevelen kunnen worden gegeven, althans de subsidiaire eis kan worden toegewezen.

5. In de Urgenda-zaak overwoog het Gerecht voorts heel helder dat de machtscheiding in Nederland niet volledig doorgevoerd is en dat algemene 'primaten' van de ene staatsmacht over de andere niet bestaan. Wel heeft de rechterlijke macht een specifieke opdracht, namelijk rechtsbescherming bieden en geschillen beslechten. Dat is ook zijn rechtsstatelijke verantwoordelijkheid. Hij moet dit doen als dat van hem gevraagd wordt, zelfs als hij daarvoor het handelen van politieke organen moet beoordelen. In algemene zin zijn er dus geen bezwaren tegen de toewijzing van bevelen tegen politieke organen. Het enige wat de rechter moet doen, is inhoudelijk in zijn eigen 'domein' blijven, i.e. de toepassing van het recht.

Dit geldt natuurlijk ook in de onderhavige zaak. Het Gerecht kan ingrijpen, met bevelen als dat nodig is. Iemand moet uiteindelijk een keer een doorslaggevende impuls kunnen geven, anders komt er nooit verandering in deze gronduitgifte-chaos. Het ultieme doel van de gevorderde bevelen is om het OLB onder druk te zetten, zoals dat ook het doel was van het bevel in de Urgenda-zaak. Als het Gerecht de bevelen uitspreekt, dan weet het BC dat men op de huidige wijze niet door kan gaan, want dan zullen ook andere verzoekers zich tot het Gerecht wenden.

Het mooie van de onderhavige zaak is nu dat het OLB om de tafel is gaan zitten met verzoekers om te proberen een schikking overeen te komen. De verantwoordelijke gedeputeerde, dhr. James Kroon, was zeer open en erkende wat wij in deze procedure naar voren hebben gebracht. Hij erkende ook de urgentie om zo snel mogelijk een nieuwe weg in te slaan. Het was een hele doorbraak dat eindelijk iemand de waarheid niet langer ontkende. Vandaar dat ook een tekst voor een minnelijke schikking kon worden overeengekomen. Deze circuleert nu in het BC.

Justitia
derogat legi

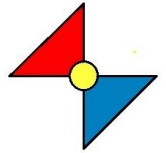
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
Human Rights Cases

Het Didam-arrest

6. De wederpartij meent dat het Didam-arrest in deze zaak van doorslaggevend belang is. Wij zijn echter van mening dat het Didam-arrest in de onderhavige zaak niet gevolgd kan worden. Dit omdat het in de Didam-zaak gaat om 'schaarse' goederen, in die zin dat er meerdere gegadigden zijn of redelijkerwijs te verwachten zijn. Als een te verkopen of uit te geven goed of goederen in die zin 'schaars' is c.q. zijn, dan moet er mededingingsruimte worden geboden, die alle gegadigden de kans biedt het goed te verwerven middels een soort openbare aanbestedingsprocedure.

Dit arrest kan niet van toepassing zijn op de situatie waar het in deze zaak om gaat. Dit omdat de woningbouwpercelen die verzoekers wensen te ontvangen niet 'schaars' zijn in de zin van dit arrest. In onze situatie is sprake van het tegenover gestelde. Er zijn weliswaar vele gegadigden, maar deze wensen niet tegen elkaar op te bieden. Zij wensen slechts één gratis perceel te verkrijgen, afgezien van leges voor de aanvraag, notariële kosten voor de uitgifte en eventuele meetkosten.

Als het OLB voldoende kavels klaar maakt om aan alle aanvragen voor een woningbouwperceel tegemoet te kunnen komen, dan is er geen schaarste meer. Overigens komt niet iedereen in aanmerking. Men moet vast op Bonaire wonen, men kan slechts één perceel krijgen. De keuzemogelijkheid is beperkt. Er is een bouwplicht. Dit systeem is vooral bedoeld om arme bewoners in staat te stellen voor weinig geld een perceel te verkrijgen om daar een eigen woning op te kunnen bouwen.

Het gaat dus om armoedebestrijding, alsook om bevordering van eigen woningbezit. Vanwege het gelijkheidsbeginsel worden draagkrachtigen niet *a priori* uitgesloten, maar meestal zijn zij niet geïnteresseerd in een perceel in de armere wijken, reden waarom ook op andere plaatsen duurdere percelen beschikbaar werden gesteld.

De situatie dat er meerdere gegadigden zijn voor één enkel perceel kan zich voordoen, maar dit is uitzondering. In zulke situaties wordt in overleg met alle partijen een voor iedereen aanvaardbare oplossing gezocht en meestal gevonden. Maar dat gaat niet door het creëren van mededingingsruimte.

In deze situatie is er dus geen sprake van 'schaarste' in de zin van het Didam-arrest. Ook de concept-schikking is op dit uitgangspunt gebaseerd. Het systeem heeft vroeger in beginsel goed gefunctioneerd, met dien verstande dat de overheid op gegeven moment niet meer voldoende kavels voor uitgifte klaar maakte, zodat een heel ander soort artificiële 'schaarste' ontstond, die geleid heeft tot de situatie waar we nu in verkeren, d.w.z. dat erfpachtkavels waarde kregen op de 'zwarte markt', waar 'gratis' verkregen onbebouwde percelen voor hoge prijzen werden verkocht. De verantwoordelijke gedeputeerde heeft echter erkend dat deze situatie onjuist is en de concept-schikking geeft aan dat het zijn bedoeling is om terug te keren naar het oorspronkelijke redelijke systeem zoals dit vroeger goed heeft gefunctioneerd. De Kadernota beveelt ook geen wezenlijke verandering van dit systeem aan.

*Justitia
derogat legi*

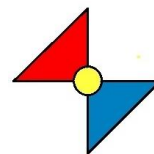
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

*Golden Meand Society
Foundation supporting
Human Rights Cases*

Er is voldoende domeingrond om dit oorspronkelijke systeem weer in te voeren. Er is voldoende woongebied in het Ruimtelijke Ontwikkelingsplan Bonaire om dit mogelijk te maken. Desnoods brengt het BC daarvoor de nodige wijzigingen aan in het ROB.

7. Het heeft ons veel tijd gekost het Didam-arrest goed te begrijpen. Het Hof en de P-G hadden er ook moeite mee. Zij gingen ervan uit dat er geen schaarste is, zolang er nog redelijke alternatieven zijn voor andere gegadigden. De H.R. zag dat dus anders. Voorlopig zullen we dus nu met de Didam-formule over 'schaarste' moeten leven.

Maar er komen ten eerste al gaten in. Zodra er een sociaal element bij betrokken is, wordt de Didam-formule al verlaten, althans door de lagere rechters. In de zaak Flevoland Invest vs. Gemeente Almere heeft de Rechtbank Midden Nederland geoordeeld dat voor Woningcorporaties de Didam-formule zo soepel kan worden toegepast dat onderhandse uitgifte zonder mededingingsprocedure praktisch al weer mogelijk is. Men vindt het vonnis hier: [ECLI:NL:RBMNE:2022:3350](#)

Maar het gaat om méér dan alleen een sociaal element, dat er in deze zaak overigens zeker ook is. De H.R. sluit aan bij het 'schaarste'-denken. In wezen zijn alle materiële dingen schaars en hebben daarom geldswaarde, want ze zijn immers niet oneindig. Zo kan men bijv. waarde toekennen aan stenen in de kunuku, want ze zijn niet oneindig. Maar om dan dus over 'schaarste' te spreken, zou toch absurd zijn.

Hiertegenover staat 'genoeg'-denken. Dingen zijn weliswaar niet oneindig, maar er is genoeg voor iedereen, als men de 'genoeg'-maat maar kent en aanhoudt. Maar die maat is verloren gegaan. Het is nooit meer genoeg. Dan komt men vanzelf terecht in constante mededinging over alles. Nee, de stenen in de kunuku zijn schaars, ze hebben geldswaarde, want men kan ze rapen en verkopen i.p.v. ze uitsluitend te gebruiken voor de bouw van zijn eigen huis, hetgeen veel van de ASOTEKO-leden zullen doen omdat ze geen geld hebben voor betonblokken. In het 'schaarste'-denken is echter voor zoiets geen plaats. Er is alleen plaats voor mededinging.

Deze zaak moet gezien worden in deze context van 'schaarste'-denken vs. 'genoeg'-denken. De wederpartij, d.w.z. hun advocaat, baseert zich op het 'schaarste'-denken. Maar hij verwoordt NIET het standpunt van de verantwoordelijke gedeputeerde, waarmee hij over deze zaak ook nooit gesproken heeft. De gedeputeerde gaat uit van het 'genoeg'-denken en wil het mogelijk maken dat *iedereen* een eigen stukje grond en eigen huisje mag hebben. Dat blijkt duidelijk uit de concept-schikking.

Wat het standpunt van het BC hierover is, weten we nog niet.

Maar deze zaak kan niet worden begrepen als het 'schaarste'-denken overheerst. En dat betekent ook dat het Didam-arrest niet leidend kan zijn in deze zaak. Bonaire is nog steeds een dorp, waar mensen nog belangrijker zijn dan dingen en mededingen. Er is nog genoeg grond voor iedereen.

Justitia
derogat legi

Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

Golden Meand Society
Foundation supporting
Human Rights Cases

De St. Maartense 'Over the Bank' zaak

8. Dhr. Peeters wijst erop dat het GIEA in de St. Maartense zaak de Didam-formule heeft overgenomen. Dit is juist. Het Gerecht stelt in r.o. 4.29 dat het "in deze zaak gaat om schaarse domeingronden" en dat er "veel gegadigden" zijn "die in aanmerking willen komen voor een erfpachtrecht op percelen in het gebied van 'Over the Bank'". Vervolgens wordt in r.o. 4.27 het Didam-arrest op de voet gevolgd.

M.a.w. gaat het in deze zaak dus ook om echt 'schaarse' percelen in de zin van het Didam-arrest, een situatie die zich op Bonaire in beginsel niet voordoet, mits maar voldoende kavels worden klaar gemaakt. En het is bovendien onduidelijk of de 'Over the Bank' percelen uitsluitend voor woningbouw bestemd zijn of dat het om commerciële percelen gaat. De onderhavige zaak gaat uitsluitend over woningbouw.

In r.o. 4.28 overweegt het Gerecht vervolgens als volgt: "Het Gerecht is ermee bekend dat opeenvolgende ministers van VROMI van het Land domeingronden zonder enig hieraan ten grondslag liggend gepubliceerd beleid uitgeven, althans (hebben) willen uitgeven. Het Gerecht kan zich niet aan de indruk onttrekken dat opeenvolgende ministers van VROMI van het Land hun discretionaire bevoegdheid om domeingronden van het Land in erfpacht uit te geven optimaal uitponden. Ambtelijke notities die ter behartiging van het algemeen belang worden opgesteld worden ongemotiveerd terzijde geschoven. De reden hiervan laat zich raden, maar dat zal in het bijzonder samenhangen met ministeriële inbreuken op de openbare orde en goede zeden".

Deze situatie vertoont gelijkenis met de situatie op Bonaire. Immers wat in r.o. 4.28 staat is wat met recht 'patronage' kan worden genoemd. Maar daar wil de verantwoordelijke gedeputeerde op Bonaire nu juist vanaf, reden waarom hij akkoord is gegaan met de concept-schikking. Daarmee wordt in ieder geval een begin gemaakt met een schriftelijk uitgiftebeleid en met name ook een eerlijke oplossing voor al diegenen die al zoveel jaren op de Wachtlijst staan tot eind 2022. M.a.w. de omstandigheden op Bonaire zijn heel anders dan op St. Maarten, waardoor de St. Maartense zaak voor de onderhavige zaak niet bruikbaar is. Uit prod. P-3 blijkt tenslotte dat het OLB nog steeds percelen uitgeeft zonder gepubliceerd beleid.

Verschoningsrecht en de getuige van der Horst en het deskundigenbericht

9. Voor zover wij weten, heeft de getuige die wij het Gerecht verzoeken te mogen doen horen, dhr. Etienne van der Horst, 3 jaar op contractbasis voor het OLB gewerkt - dus niet als ambtenaar - en wel als hoofd van de afdeling Dienst Ruimtelijke Ontwikkeling Bonaire. Hij was verantwoordelijk voor het opstellen van de Kadernota die eind 2019 aan de Eilandsraad werd gepresenteerd. Hij kan zich dus niet verschonen op grond van art. 144, lid 2, sub b WBRvBES. Dhr. Peeters stelt dat hij een contractuele geheimhoudingsplicht heeft, maar dat geeft hem ook geen verschoningsrecht.

*Justitia
derogat legi*

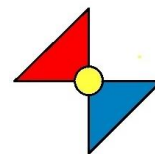
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

*Golden Meand Society
Foundation supporting
Human Rights Cases*

Elke getuige dient in beginsel te getuigen, zo het Gerecht dit beveelt. De getuigplicht dient immers het algemene belang van waarheidsvinding die noodzakelijk is voor een goede rechtsbedeling, alsmede de bescherming van de belangen van de bij een procedure betrokken partijen. Indien de getuige een contractuele geheimhoudingsplicht heeft, dan geldt dit in beginsel alleen tussen partijen. Het geeft geen recht op verschoning. Wel kan een getuige die aan zijn getuigplicht voldoet zich op overmacht beroepen als hij door zijn contractuele wederpartij (het OLB) wordt aangesproken op het schenden van zijn geheimhoudingsplicht. Het zou absurd zijn, als dat gebeurt. Het Gerecht zou dhr. van der Horst ook niet veroordelen tot betaling van de boete.

10. Het midden tussen goed en kwaad is Recht. Maar voor rechtspraak is voorts noodzakelijk dat de feitelijke waarheid boven tafel komt. Zonder de feiten is het niet mogelijk recht te doen. Nu dhr. Peeters stelt dat er geen gewoonterecht bestaat op Bonaire over de wijze van zgn. 'gratis' erfpachtuitgifte sinds 1953 en voorts in punt 10.2 CvD aanbiedt te bewijzen dat er 'schaarste' is aan erfpachtpercelen (waarmee bedoeld wordt 'Didam-schaarste' aan *woningbouw*percelen), terwijl verzoekers hierover het tegenovergestelde stellen, en terwijl wij voorts aanbieden te bewijzen dat de erfpachtuitgifte voor *woningbouw*percelen al jarenlang volstrekt willekeurig geschiedt en dit door dhr. Peeters ontkend wordt, is het Recht dat eerst de feiten hierover helder boven tafel moeten komen.

Wij hebben aangeboden onze stellingen te bewijzen o.a. door het horen van getuigen, als eerste dhr. Etienne van der Horst maar ook andere getuigen. En voorts hebben wij een deskundigenbericht aangevraagd, omdat wij van mening zijn dat een bestuurlijke deskundige op het gebied van erfpachtuitgifte, het Gerecht objectief kan informeren over de wijze waarop volgens goede gewoonte op Bonaire woningbouw-kavels *behoren* te worden uitgegeven en tevens over de onregelmatigheden die in de praktijk zo veelvuldig voorkwamen dat sprake is van willekeur bij erfpachtuitgifte.

Indien het Gerecht het eens is met dhr. Peeters dat technisch gezien in dit geval geen deskundigenbericht kan worden bevolen, hetgeen wij overigens betwisten, dan kan het Gerecht in ieder geval op grond van art. 144 WBRvBES hetzelfde doel bereiken, namelijk om een objectief inzicht te verkrijgen hoe het nu precies met die erfpachtuitgifte voor woningbouw volgens gewoonte en interne richtlijnen hoort te gaan en hoe dat sinds 2010 (om ergens te beginnen) tot heden in de praktijk feitelijk is gegaan, met name de vraag of er willekeur in het spel was en/of nog steeds is.

Hierbij bedenke het Gerecht dat op blz. 7, punt 2.1 van de Kadernota staat dat er 1.180 aanvragen zijn voor woningbouwpercelen. Dit betekent dat er dus heel veel burgers zijn die direct belang hebben bij de uitkomst van deze zaak. Het is dus nodig de feitelijke waarheid eerst goed boven tafel te krijgen, voordat vonnis wordt gewezen. Dit temeer daar de waarheid onder de bevolking uit lange bittere ervaring heel goed bekend is. De willekeur is algemeen bekend.

*Justitia
derogat legi*

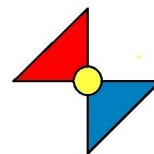
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

*Golden Meand Society
Foundation supporting
Human Rights Cases*

Kostenveroordeling

11. Tot slot nog een enkele opmerking over de kostenveroordeling, zoals dhr. Peeters graag zou zien dat die wordt toegewezen, zo de zaak onverhoopt ten nadele van verzoekers mocht uitvallen. Hij vraagt dan expliciet niet alleen om de normale kostenveroordeling, maar tevens om zowel verzoekers alsook ondergetekende als hun gemachtigde, hoofdelijk te veroordelen om ALLE kosten te betalen, inclusief zijn eigen factuur althans een deel daarvan, over de hoogte waarvan hij dan het Gerecht in het geheim zal informeren.

Wij reageren hierop als volgt. Het gaat in de rechtspraak om het Recht, gebaseerd op feitelijke waarheid. Het gaat in eerste instantie *niet* om winnen of verliezen. Het gaat erom dat scheve situaties, ook maatschappelijke situaties, op rechtvaardige wijze worden recht gezet. Het laten oplopen van de aanvragen op de Wachtlijst tot 1.180 in 2019, zonder enige uitleg aan de aanvragers, is op zich al een schande dat het OLB zich moet aantrekken in plaats van deze zaak te willen winnen. De verantwoordelijke gedeputeerde heeft dit veel beter begrepen dan dhr. Peeters, waarmee hij overigens ook nooit eens persoonlijk gesproken heeft over deze zaak. Het zou dhr. Peeters hebben gesierd als hij als advocaat begrepen had dat verzoekers inderdaad een ernstig maatschappelijk probleem aan de orde stellen en dat hij, zeker na de repliek, daarover met de gedeputeerde in contact had getreden om te bezien of een minnelijke schikking niet een veel betere oplossing zou zijn dan het vonnis met gigantische kostenveroordeling die hij het Gerecht vraagt te willen uitspreken.

Een afwijzend vonnis lost niets op en laat de 1.180 aanvragers in de kou staan. Het onderliggende probleem bestaat al heel lang en heeft er mede toe geleid dat het Bonaireaanse woningenbestand veel lager is dan het had kunnen zijn, als maar voldoende woningbouwpercelen op correcte wijze en vlot aan de aanvragers waren uitgegeven, wat toch de impliciete belofte is bij het aannemen van de aanvragen. Dan zou de pijnlijke waarheid waar Minister de Jonge op doelt niet zijn ontstaan. Maar nu wenst dhr. Peeters niet alleen dat het Gerecht afwijst en daarmee ook het probleem niet oplost, maar bovendien wenst hij punitieve maatregelen tegen verzoekers en zijn gemachtigde, omdat zij het Gerecht hebben benaderd met een probleem waar verzoekers en 1.180 anderen al vele jaren mee worstelen.

Dhr. Peeters neemt het verzoekers en hun gemachtigde voorts kwalijk dat zij de pers hierbij hebben betrokken en harde feiten met man en paard hebben benoemd. Wij hebben in deze context inderdaad de opmerking gemaakt dat het OLB in plaats van mee te werken aan een oplossing, liever de duurste advocaat op Bonaire inhuurt om vooral de zaak te winnen en dus de 1.180 aanvragers in de kou te laten staan. Wij erkennen dat er wel wat gif zit in deze uitspraak. Wij beloven beterschap. Ik zal niet meer zeggen dat dhr. Peeters de duurste advocaat van Bonaire is. Anderzijds mogen wij ook verwachten dat dhr. Peeters geen mietje is en wel tegen een stootje kan.

*Justitia
derogat legi*

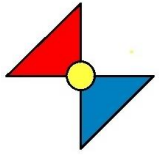
Seru Grandi #80
Kralendijk
Bonaire, C.N.

Advocaat

mr. M. Bijkerk

Mobiel: 00599-7962650
abogado.bijkerk@gmail.com
info@arcocarib.com

*Golden Meand Society
Foundation supporting
Human Rights Cases*

Wij zijn dus van mening dat er voor de hoofdelijke kostenveroordeling zoals dhr. Peeters voorstaat onvoldoende reden is. En zo u alle vorderingen onverhoopt mocht afwijzen, inclusief de subsidiaire, dan verzoeken wij het Gerecht wat de kostenveroordeling betreft, zich te willen beperken tot de normale kostenveroordeling.

Met conclusie tot *persistit*,

Bonaire, 19 oktober 2022,
Namens verzoekers,
mr. M. Bijkerk